

Väited ja peamised argumendid

Esimeses väites, mis jaguneb viieks osaks, väidavad apellandid, et Üldkohus rikkus kontrolli läbiviimisel mitut menetlusnormi:

Üldkohus tegi vea, lubades komisjonil vastata esimest korda kohtumenetluses tõenditele, mis rääkisid vastu otsuses tehtud järeldustele;

Üldkohus tunnistas vääralt vastuvõetamatuks apellantide poolt komisjoni toimikust pärit tõendite esitamise, et lükata ümber komisjoni poolt vasturepliigis esitatud uus väide;

Üldkohus tunnistas vääralt vastuvõetamatuks selle lisa, mille apellandid esitasid oma argumendi põhjendamiseks, mille kohaselt võttis komisjon haldusmenetluses apellantide tehtud avaldused kontekstist välja;

Üldkohus rikkus poolte võrdsuse põhimõtet, jättes arvesse võtmata apellantide kohtumenetluses esitatud tõendid; ning

Üldkohus ei teinud asjaolusid nõuetekohaselt kindlaks.

Teises väites kinnitavad apellandid, et Üldkohus moonutas asjaolusid, mis on määrava tähtsusega etteheidetud käitumise kohaseks hindamiseks selle õiguslikus ja majanduslikus kontekstis.

Kolmandas väites, mis jaguneb viieks osaks, väidavad apellandid, et Üldkohus hindas tõendeid valesti:

Üldkohus ei esitanud piisavaid põhjuseid, miks ta jäi selle turuosade arvutuse juurde, mida komisjon kasutas asjaomase turustruktuuri kindlaksmääramisel;

Üldkohus tegi vea, järeldades, et komisjon ei ole kohustatud täpsustama nende arutelude sisu, mida apellandid pidasid teiste ettevõtjatega ja mis kujutavad endast eesmärgilt konkurentsipiirangut;

Üldkohus tegi vea, järeldades, et komisjon kirjeldas selgelt nende arutelude sisu, mida apellandid pidasid teiste ettevõtjatega ja mis kujutavad endast eesmärgilt konkurentsipiirangut;

Üldkohus ei vastanud apellantide argumendile, mille kohaselt ei saanud teatavad töötajad vahetada usaldusväärset teavet; ning

Üldkohus tegi vea, kvalifitseerides faktilised asjaolud vääralt, kui ta järeldas, et need arutelud kujutavad endast eesmärgilt konkurentsipiirangut.

Neljandas väites, mis koosneb kahest osast, väidavad apellandid, et Üldkohus tegi määratud trahvi arvutamisel mitu viga:

Üldkohus arvutas vääralt trahvi nende äriühingute müügi alusel, kellele ei heidetud ette mingit rikkumist, ja

Üldkohus tegi vea, võttes samade toodete müüki trahvi arvutamisel arvesse kaks korda.

Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. 27. mail 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 7. märtsi 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-93/10: Bilbaína de Alquitranes jt versus Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

(Kohtuasi C-287/13 P)

(2013/C 252/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o. (esindaja: advokaat K. Van Maldegem)

Teine menetlusosaline: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-93/10;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti otsus ED/68/2009 (edaspidi „vaidlustatud otsus”), millega määratletakse pigi, kivisöetõrv, kõrgetemperatuurne (CAS-i nr 65996-93-2; edaspidi „PKK”) ainena, mis tuleb lisada kandidaatainete loetellu kooskõlas määruse (EÜ) nr 1907/2006 („REACH”) (¹) artikliga 59, või
- teise võimalusena saata asi apellantide tühistamishagi lahendamiseks tagasi Üldkohtusse ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetlusega kaasnenud kulud, välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et kuna Üldkohus jättis rahuldamata nende hagi vaidlustatud otsuse osalise tühistamise nõudes, rikkus kohus ühenduse õigust. Täpsemalt leiavad apellandid, et Üldkohus tegi apellantide olukorrale kohaldatava õigusliku raamistiku tõlgendamisel mitu viga. Selle tagajärjel pani Üldkohus toime mitu õigusnormi rikkumist, eelkõige kui ta leidis, et:

- asi on seotud keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaoludega ning et PKK määratlemisel PBT- ja vPvB-omadustega ainena koostisosade põhjal, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1 %, ei tehtud ilmset viga;
- PKK koostisosad ei pea ise olema määratletud PBT- ja vPvB-omadustega ainena kemikaaliameti eraldi otsusega, mis rajaneb vastaval põhjalikul hindamisel;
- võrdse kohtlemise põhimõtet ei ole rikutud.

Neil põhjustel väidavad apellandid, et Üldkohtu otsus kohtuasjas T-93/10 ning samuti vaidlustatud otsus tuleb tühistada.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1).

Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA 27. mail 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda laiendatud koosseisus) 7. märtsi 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-94/10: Rütgers Germany GmbH jt versus Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

(Kohtuasi C-288/13 P)

(2013/C 252/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Bilbaína de Alquitranes, SA (esindaja: advokaat K. Van Maldegem)

Teine menetlusosaline: Euroopa Kemikaaliamet (ECHA)

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-94/10;
- tühistada Euroopa Kemikaaliameti otsus ED/68/2009 (edaspidi „vaidlustatud otsus“), millega määratletakse antratsenooli ainena, mis tuleb lisada kandidaatainete loetellu kooskõlas määruse (EÜ) nr 1907/2006 („REACH“) (¹) artikliga 59, või
- teise võimalusena saata asi apellantide tühistamishagi lahendamiseks tagasi Üldkohtusse ning
- mõista kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetlusega kaasnenud kulud, välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid väidavad, et kuna Üldkohus jättis rahuldamata nende hagi vaidlustatud otsuse osalise tühistamise nõudes, rikkus kohus ühenduse õigust. Täpsemalt leiavad apellandid, et Üldkohus tegi apellantide olukorrale kohaldatava õigusliku raamistiku tõlgendamisel mitu viga. Selle tagajärjel pani Üldkohus toime mitu õigusnormi rikkumist, eelkõige kui ta leidis, et

- asi on seotud keeruliste teaduslike ja tehniliste faktiliste asjaoludega ning et antratsenooli määratlemisel PBT- ja vPvB-omadustega ainena koostisosade põhjal, mille kontsentratsioon on vähemalt 0,1%, ei tehtud ilmset viga;
- koostisosad ei pea ise olema määratletud PBT- ja vPvB-omadustega ainena kemikaaliameti eraldi otsusega, mis rajaneb vastaval põhjalikul hindamisel;
- REACH-määruse artikli 59 lõiget 3 ja XV lisa ei ole rikutud seeläbi, et XV lisa nimetatud toimikus ei esitatud teavet alternatiivsete ainete kohta, ning
- võrdse kohtlemise põhimõtet ei ole rikutud.

Neil põhjustel väidavad apellandid, et Üldkohtu otsus kohtuasjas T-96/10 ning samuti vaidlustatud otsus tuleb tühistada.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, lk 1).